

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2004 ÅRG 36

Pris 25:-

“Jag är
uppståndelsen
och livet ; den
som tror på
mig, han skall
leva, om han
än dör.”

(Joh. 11:25)

Vad Kristus här uttrycker är att han inom sig alltid har kontakt med det eviga och odödliga livet, det absoluta Varat, grunden till hela kosmos, hemmet för alla naturlagar och universums struktur. Hans medvetande är förankrat i en ocean av sällhet, oändligt, evigt, odödligt och allestädes närvarande.

Vad Kristus uttrycker med att han ;”är uppståndelsen och livet;”, är just att alla dessa ofantliga värden, livets grundbeståndsdel, “Jag ÄR”-medvetandet, skapelsens grund som finns bortom tid och rum, men det finns också som en levande verklighet inom honom.

Han fortsätter med att säga att : “ den som tror på mig,”, dvs. att den som verkligen vill erfara det han erfar inom sig, måste gå samma väg som Kristus själv gått för att uppnå “Kristusmedvetandet” eller för att bli “Messias”, den smorde eller “Invigde”, “Den Upplyste” eller “Den till Insikt komna”, eller en “Äkta Andlig Mästare”.

Tro betyder inte att sätta sin tillit till Kristus och hans lära eller budskap enbart eller att gå i kyrkan, bevista mässan, höra en

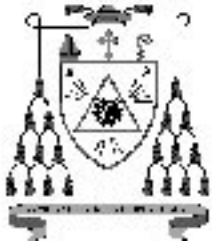

predikan, tillhöra en församling, läsa bibeln eller på annat sätt vara en passiv åskådare till det Kristna budskapet, utan man måste ta det till sig och inom sig praktisera både ett rikt inre andligt liv i form av mycket bön, meditation, fasta och kristna levnadsregler och till det yttre leva så att man inte skadar någon varelse, varken till sitt sätt, sina ord och tankar, sina handlingar och sitt sätt att leva i värden.

Tro är en aktiv handling.

Många gånger kommer tro efter en specifik händelse i livet, såsom ; en uppenbarelse, en plötslig insikt, en truiistiskt händelse i ens omgivning, t.ex.; svår sjukdom hos en av ens närmaste, ett plötsligt dödsfall i familjen eller hos en nära bekant eller släkting, en plötslig tragisk olycka, en häftig naturupplevelse, av längre ensamhet, av lång fasta

Forts sida 3

Biskopens spalt

VAD MENAS DET MED ATT VARA EN KRISTEN?

Ibland händer förunderliga saker... Jag satte mig vid datorn för att skriva biskopens spalt. Hade bestämt mig för att skriva om vad som menas med att vara kristen efter att ha funderat en hel del kring detta ämne. Väl sittande vid tangentbordet skulle jag börja skriva ner det jag hade i mina tankar, men i stället fick jag ingivelsen att söka i datorn.

Och vad fann jag, jo, en halvfördig översättning av ett föredrag som jag för några år sedan fick av Rev Fredrick Shade och som handlade om "Vad menas med att vara kristen". Detta föredrag sade precis vad jag ville ha sagt och lite till:

Vanligen säger vi att en kristen är en som har tagit emot Kristus som sin Herre och Mästare och som har mottagit dopets sakrament; som inkluderar vattenbegjutning på huvudet, eller genom nedsänkning i vatten under åkallan av den Heliga Treenigheten. Denna handling innebär också officiellt medlemskap i en speciell kyrka eller församling.

Detta tycks att vara svaret på frågan, eller är det inte det?

Faktum är att det ligger mycket mer i de här frågorna. eftersom det jag just beskrivit, bara är det formella förfarandet, de yttre tecknen, på någonting som bör hända i varje individs själ.

Dopet är faktiskt inledningen till en stor förpliktelse som en kristen, till ett liv av växande till Kristi storhet och fullhet, som Paulus säger (Eph.4:13). Att vara kristen är därför en pågående process av

växt till andlig mognad.

Följaktligen, att vara en kristen, är mer än att genomgå en ceremoni. Att vara kristen är faktiskt själens pilgrimsfärd, En pilgrimsfärd som även fortsätter bortom graven.

I vår tid finns det många farligheter för en sann kristen. För vi är inne i en tid då samhället kräver "the quick fix", genvägar och snabba svar/lösningar. Och om vi inte är aktsamma, kan också vår egen tro och religion bli platt och ytlig.

Vi kan så lätt förlora känslan för det heliga, förlora meningen med närvaron av det gudomliga i världen runt oss, även i vår tillbedjan.

Vi är alla ganska familjära med undren utförda av vår Herre Kristus, och också med Hans undervisning.

Men dessa saker vilka hände Kristus själv, är inte i vanliga fall, enligt vår grundade mening, något som vi kan relatera direkt till våra liv. Men det kan vi egentligen.

Det är fem tilldragelser, upptecknade i vår bibel, vilka uppensbaras steg för steg. Jesus från Nasarets gudomliga mission och hans sanna natur som Guds Son.

Men de har också någonting att säga om vår egen resa. Sedan den tidiga kyrkans dagar har dessa erfarenheter ansetts som oumbärliga för varje persons andliga utveckling tillbaka till Gud.

Även om jag bara kan återge dessa händelser mycket kort, hoppas jag att jag kan visa hur de kan ses som vägvisare på vår egen resa, och hur de kan stimulera oss och vår tro på Gud.

Dessa händelser jag hänsyftar på i vår Herres liv är hans (1) Födelse, (2) Dop, (3) Förklaring, (4) Korsfästelsen, och (5) Uppståndelsen.

1. **Födelse** Den första av tilldragelser är Jesu födelse i Betlehem. Men hans födelse kan också för oss bli en symbol för vår egen födelse till ett nytt liv i Kristus, och ett erkännande av denna stora händelses betydelse för oss idag. Men likt senapskornet,

OFFICIELLT

Den 6 januari ordinerades Kristers Fast till acolut i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 6 januari ordinerades Charina Eriksson till Renhetens grad inom Mariaorden i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 15 februari ordinerades Kristers Fast till subdiakon i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 14 mars erhöll Lars Svensson Konfirmationens Sakrament i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Ny kyrkogrupp

Regina Birkehorn, Jane Söderling och Arvo Eriksson (kontaktperson) har hos biskopen ansökt att få bilda kyrkogruppen Sofia den 3:e söndagen i Fastan auktoriserades kyrkogruppen vilken sorterar under S:t Mikael's församling

anden i oss, eller den livskraft eller odödliga princip, måste den ges uppmuntran för att växa. Genom Guds nåd har vi börjat vår resa på jorden, och vi kommer att upptäcka att vi verkligen är gjorda till Guds avbild, och att vi är Hans barn.

2. **Dopet** Nästa steg på vår resa representeras av vår Herres dop, vilket för oss betecknar vårt blivande fysiska och andliga inlemmande i Kristi mystiska kropp, och till hans kyrkas brödraskap. En viktig del av vår Mästares budskap om Hans inkarnation är den att vår egen fysiska kropp har en mycket stor del av hela den återlösende eller frälsande process, som är vår färd tillbaka till Gud. Det är inte utan betydelse som Paulus påminner oss att vår fysiska kropp är verkligen själva Guds tempel och att den Högstes ande är närvarande i var och en av oss. (Kor 3:16)

Forts sida 3

Biskopens spalt

Forts. från sid 2

3. **Förklaringen** Vår Mästares förklaring är, kanske, den mest gåtfulla tilldragelsen av alla, och är den som är svårast att omsätta i den vardagliga erfarenheten. Vad som tycks förstås är att den representerar steget kallat "andlig fulländning" i Kristus. Vi har redan givits budet *var fullkomliga* (Matt.5:48). Lättare sagt än gjort! Alla dessa moment i vår Herres liv har blivit bokstavligen förhärligade genom den Helige Ande och insvept i Vitt Ljus, ett ljus som kommer från den högsta sfär av ren Ande. Enligt traditionen, har denna händelse sin plats på berget Tabor. Tabor har en dubbel mening - den är en kunskapskälla och den är också en hög plats..

Vi får inte glömma bort de kyrkans helgon vilka bär vittnesbörd om att ha blivit omslutna av detta vita ljus, och till vilka människor kommer från när och fjärran för att vara i deras närvaro och mot-taga deras välsignelse.

4. **Korsfästelse** Den fjärde händelsen är berättelsen om korsfästelsen den är välkänd av oss alla. Det är berättelsen om offer, smärta, lidande, förräderi och mänsklig svaghet. Men det är en andlig händelse så väl som en fysisk, för den omfattar hela Jesu person. Berättelsen som ges oss i våra heliga evangelier gör det väldigt tydligt. Men fastän vår Herres ord från korset visar det andliga mörker han erfor, var det också andra ord, ord av kärlek och förtröstan, välsignelse och överlämnande. För oss kan erfarenheten av lidande i Hans Namn ta många former. Det kan vara ett personligt uppoffrande till ett högre ideal, eller knuffande andra och deras behov framför våra egna. Kämpa för sitt land är ett sådant. *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.* (Joh. (15:13).

5. **Uppståndelsen** Uppståndelse är en händelse återgiven i skriften med en uppseendeväckande

anspråkslöshet och på ett sätt som gör oss, bokstavligt förstummade. Vår Herre besestrar döden. Genom att göra det visar han oss att också vi, kan gå bakom slöjan som skiljer det synliga från det osynliga, det fysiska från det andliga, jord från himmel. Här har vi också redogörelsen hur vår andliga kropp förhåller sig till den fysiska. Paulus säger att vi är begravda i en fysisk eller naturlig kropp och skall uppstå i en andlig kropp (1 Kor. 5:44).

Men gör vi inte också, varje dag och på världsligt plan, erfarenhet, från tid till annan. Erfarenhet som kan liknas vid en pånyttfödelse, vilken synes oss att vara en ny del av livet. En form av uppståndelse, där själen är "prövas i elden" av livets erfarenhet?

Kan vi inte återkalla dessa enastående och speciella tillfällen då vi berörs av Guds hand, då vi får nåd och styrka att möta vår utmaning vi den yttersta punkten, då vi har allt, men ger upp?

+Stein-Berkil

Jag är uppståndelsen

Forts. från sid 1

eller av möte med en andligt långt kommen, mogen människa eller av möte med en sann andlig Mästare. Det finns givetvis många fler sådana här händelser, med detta är bara ett par exempel av otaliga situationer och händelser som livet kan ställa en inför.

Tro kan också komma efter ett medvetet beslut.

Tro är alltid aktivt - levande, inte passivt.

Kristus säger vidare här : "...han skall leva, om han än dör."

Vad han menar är ; för att komma in i himmelriket , så måste man offra sitt "Jag", sitt Ego eller sitt lilla "Själ" eller enklare uttryckt helt enkelt släppa taget om sin identifikation av att vara ett

individuellt "Jag" eller ett Ego.

När man lyckats göra detta, dvs släppa taget om sitt lilla begränsade Ego, då upplever man det först som om att man "dör", dvs identiteten av det lilla, begränsade Egot dör bort. Detta kan ibland upplevas som en hemsk och skräckfylld känsla, typ "Hjälp, jag dör", vilket Egot ju faktiskt gör, men inte individen som sådan, utan den individ som finns kvar inuti kroppen identifierar sig genast med det stora "Jaget" eller det "Kosmiska Jaget" eller upplever sig som "ett med hela Universum" och alla dess innevånare.

Man kan likna denna inre händelse i medvetandet med följande liknelse : " Det lilla Egot kan liknas med moln på himmelen och när dessa sedan blåst bort eller avlägsnat sig på ett eller annat sätt, då upplever man det klara solskenet från en molnfri himmel." På liknande sätt kan vi uppleva att när det lilla Egot dött bort inom oss, vad som blir kvar i medvetandet är dess egentliga, klara och obefläckade natur, ett Rent Medvetande eller som det också kallas ett "Kosmiskt Medvetande".

Man dör alltså inte, utan man lämnar eller släpper taget om sitt lilla Ego och vaknar upp till ett evigt, kosmiskt liv.

Detta kan ske redan här och nu, i denna kropp vi har just nu. Man kan beskriva det som att man börjar leva i nuet, det eviga nuet, där tid inte existerar, men väl rum så länge vi har kroppen kvar.

När vi så lämnar vår fysiska kropp för att den har tjänat ut, dvs blivit gammal och vi måste lämna den tillbaka till Moder Jord, då bibehåller vi vårt Kosmiska Medvetande och uppgår i det eviga, allomfattande medvetandet som en del kallar Gud. Vi bibehåller ett aktivt, vaket medvetande fast kroppen lämnas, dvs vi vaknar upp till ett evigt liv.

Detta är vad Jesus menade när han sa : "...han skall leva, om han än dör."

Ingemar Aronsson

FÖRVANDLING!

En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000
Fritt översatt av syster Carina Carlström

Del 7

Ett av karaktärsdragen hos en bra *guru* är att han är en god historiebe-rättare. Samma historia berättas om och om igen, och den berättas för olika grupper av åhörare. Mycket ofta används den för att ena dagen illustrera en tanke, nästa en helt annan. Och varje grupp uppfattar den på sitt sätt, liksom individer inom samma grupp uppfattar den annorlunda än andra i gruppen.

Om vi till fullo skall förstå en historia, måste vi först av allt lära känna faktorerna runt om den – åhörarna, den kulturella miljö den berättas i och situationen som framkallar berättandet. För några år sedan fick jag en serie böcker – *Sasang with Baba* – som sammanfattade de föreläsningar Swami Muktananda hållit inför olika grupper av människor. Det var intressant läsning. Samma fråga kunde erhålla helt olika svar. Så mötte min fru och jag en man som hade deltagit i flera av dessa föreläsningar, och som kunde ge oss bakgrunden till varje fråga och varje svar. Dessa särskilda situationer skänkte det ljus vi behövde, och tack vare att vi lärde känna situationerna förstod vi också både frågorna och svaren.

Och nu är vi här, denna helg, och hör Jesus tala till sina lärjungar, till den esoteriska grupp som fick förklaringarna till hans liknelser; och vi hör honom också tala till den stora massan. Men vi skall fokusera oss på en särskild åhörargrupp, nämligen fariséerna.

Den bild Nya Testamentet ger oss av fariséerna är allt annat än smickrande, och den är inte heller helt rättvisande. Farisé betyder ”en separerad” – d.v.s. en som skilde sig från den stora massan ”vanliga

judar” som inte följde den mosaiska lagen till varje punkt och komma, en som sökte andra vägar till upplysning än genom att lyssna till den muntliga tradition rabbinerna erbjöd. Fariséerna försökte följa varenda en av de mer än 600 strikta regler judendomen innehöll, och de lade mycket stor vikt vid bokstavlig lydriad in i minsta detalj. I dagens Melbourne finns en ortodox jude som så strikt observerar judendomens regler att han, trots att han är president för ett fotbollslag, inte deltar i sitt lags matcher eller ens ser dem på TV eller hör dem refereras i radio, om matchen spelas en lördag. Han arbetar aktivt för att matcherna istället skall spelas på söndagar, och hans kristna kollegor verkar inte ta illa upp! Hodson säger att i de heliga symbolernas språkdräkt står fariséerna för bokstavstolkning, formalism och dogmatism. Så även om vi inte är fariséer, måste vi erkänna oss besläktade med några av de karaktärsdrag vi delar med dem.

En av de många regler som fariséerna mycket strikt håller sig till är undvikandet av kontakt med syndare. Principen brukar skämtsamt formuleras i ordspråket att ”den som sover bland hundar får löss”. Så fariséerna undvek sorgfälligt de mest avskydda grupperna syndare – romarna, skatteindrivarna (som var kända för att vara genomgående korrumperade), soldater och prostituerade. Du drar dig till minnes att det var en farisé som chockerades av att Jesus tillät Maria Magdalena att gråta över hans fötter och sedan torka dem med sitt hår, inte sant? På samma sätt berättar evangelisten Lukas historia efter historia om hur Jesus konfronterade fariséerna med sin lära om Guds kärlek till syndarna. Idag skall vi

få höra samma historia igen, men för att vi verkligen skall förstå dess genomslagskraft måste vi lyssna till den genom en tvåtusen år gammal farisés öron.

Det var en gång en rik man som hade två söner. Var och en föreställer sig genast situationen. Mellanösterns fäder var stränga, patriarkaliska, djupt allvarliga personer. De styrde sina stora släkter, anställda m.fl. med järnhand och tillämpade en mycket strikt moralkodex. Med detta i åtanke, var redan tanken på Gud som en kärleksfull och förlåtande fader tillräckligt chockerande för åhörarna – den stämde inte alls med den bild de hade av en sann fadersgestalt. Hur som helst, en dag kommer den yngre sonen till sin fader och begär sitt arv, som var en tredjedel av faderns förmögenhet. Vid det här laget är åhörarna stumma av chock och förvirring... de kan inte ens föreställa sig hur en son skulle kunna göra något sådant.

En son kunde bara erhålla sitt arv efter faderns död – så vad sonen i den här historien egentligen sa var att han önskade att fadern skulle dö. Dessutom ledde hans krav till att hela slakten och alla som var beroende av patriarken drabbades av svåra finansiella konsekvenser. Det handlade ju inte bara om ett enskilt hushåll utan om farbröder och kusiner, mostrar och barnbarn, anställda, tjänare och slavar – alla med sina respektive familjer och andra anhöriga. En tredjedel av allt fadern ägde måste säljas, oavsett om det gällde fastigheter, boskap eller vad nu patriarken hade placerat sin förmögenhet i. Mark m.m. måste värderas och belånas för att sonen skulle kunna få ut sitt arv.

Forts. i nästa nummer av Communio

PÅSKALAMMET

En berättelse av
Ingemar Aronsson

Det är nu den dag i det osyrade brödets högtid, då man slaktar påskalammet.

Mästaren sänder iväg mig och en av bröderna och säger: ”Gån åstad och reden till åt oss, så att vi kunna äta påskalammet”. Vi frågar honom: ”Var vill du att vi skola reda till det”? Han svarade oss: ”När I kommen in i staden genom den södra porten, skolen I möta en man som bär en kruka vatten. Följ efter honom till det hus där han går in. Säg till husfadern i det huset: Mästaren frågar dig; var finns det härbärke där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar? Då skall han visa eder en stor sal i övre våningen, ordnat för måltid, reden till där”.

Vi går in i staden, så som Mästaren bett oss. Solen står högt på himmelen. Det är varmt och dammigt. Alldeles innanför den södra porten ser vi en man som bär en vattenkruka på sina axlar. Han nickar åt oss och vi följer efter på lite avstånd. Det är folk i ständig rörelse överallt. Får bråker, kor råmar, åsnor skriar, hästar gnäggjar och kameler böljar. Det flyger duvor hit och dit ovanför våra huvuden, flaxande och skrånande. Romerska soldater marscherade runt i de trånga gränderna. Hela staden sjuder av febril aktivitet inför Sabbaten. Många hade redan slaktat sitt påskalammet, en del håller på. Det var en ofantlig kakofoni av ljud och dofter som strömmade emot oss. Vi banade oss mellan folk och få, följande mannen. Plötsligt viker han av in i en av de små mörka gränderna. Vi hastar på våra steg för att inte tappa bort honom i allt vimmel. Han stannar längre fram i gränden, vid en brun dörr av snidat trä. Huset är av tegel och murbruk, men vitkalkat på utsidan. Det ser rent och snyggt ut. Fönsterluckorna är stängda. Vi ser att han knackar på. Dörren öppnas och han stiger in med vattenkrukan.

Vi väntar några minuter för att se om vi är iakttagna och om någon följt efter oss. Vi verkar vara fria från nyfikna, så vi går fram till dörren och knackar försiktigt på. Dörren öppnas sakta och bara så mycket att ett ansikte kunde titta fram. Det är han vi följt efter som öppnar. Han ler när han ser oss och nickar till hälsning. Han öppnar hastigt dörren vidöppen och gör en gest med handen som manar på oss att kvickt stiga in. Vi visas till husets inre rum av mannen, som berättar att han är tjänare i huset.

På en stol med karmar av handsnidat trä, vid ena kortsidan av ett vitt långbord med marmorskiva på, sitter en gammal och böjd man. Den gamle har vitt långt hår ner till axlarna och ännu vitare, yvigt skägg. Vi framvisas till den gamle, som bär en mörkblå fotsida kaftan. Ärmarna och krage har guldbroderier i kanterna. ”Han heter Obed”, säger tjänaren, ”men kallas ofta för ”Obed den gamle” för han har lång livserfarenhet och levt längre än de flesta”.

- ”Var hälsad och Guds frid vare med eder”, säger den gamle och ler vänligt mot oss med sina pigga ögon. Han sträcker ut sina armar mot oss i välkomsthälsning.

Vi går båda fram till honom och utväxlar en fridskyss, som sed är.

- ”Sitt ner, mina bröder”. säger den gamle och pekar på var sida om marmorbordet.

Vi sätter oss och genast sätts en karaff vin och dryckesbägare fram åt oss av tjänaren. Den gamles ögon verkar mycket livfulla och det liksom lyser ifrån dem. Han gör en gest med handen, inbjuder oss att börja tala.

- ”Mästaren har sänt oss till detta hus och han frågar: Var finns här-

bäret där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar”?

Då skälver den gamle till av rörelse och tårar stiger upp i hans ögon. Till vår stora förvåning säger han: ”Ni är väntade. Igår kväll kom Herrens ord till mig och befallde mig att ställa i ordning den övre salen för Messias. Rösterna sade mig även många andra ting, men jag är för gammal för att minnas”. Vi övervåldigas och förstår att den gamle är mycket vis och att Gud har berört hans sinne.

Den gamle fortsätter sin berättelse: ”Efter morgonbönen befallde jag tjänarna att göra i ordning den övre salen. De fick instruktioner att lägga bordsskivan på två träbockar och därefter breda ut en lång vit linneduk däröver. När allt var färdigt och iordningställt gick jag dit upp för att förvissa mig om att allt var till belåtenhet. Då hände något mycket märkligt. Jag såg en hand - en hand som svävade i luften, utan kropp - sätta ner en bägare på bordet. Bägaren liksom strålade av ljus och rummet tycktes fyllas av en mäktig kraft. Jag övervåldigades av skräckfylld vördnad och skyndade ner. Jag har sedan dess inte vågat beträda den övre salen. Det har mina tjänare ej heller vågat, efter det att jag berättat för dem om min syn”.

Vi förvånas och rörs av den gamles berättelse. Vi frågar om lov att få gå upp och reda till i den övre salen. ”Obed den gamle” tillstod oss detta och ger oss sin välsignelse.

Vi behöver dynor och kuddar att sitta på och till bordet behöver vi ljusstakar och ljus, vattenkrukor och fat till alla, bägare och servetter och allt annat som krävs för att tillreda för kvällens högtid. Vi bär med oss dynor först. När vi kom upp till den övre salen står det mycket riktigt en

Forts sida 6

Påskalammet

Forts. från sid 5

bägare eller kalk där, mitt på bordet. Vi ser inte att den lyser eller känner att det är något speciell stämning eller kraft i salen, så vi fortsätter att hämta upp fler föremål och arbetar hela eftermiddagen tills det började skymma.

Tjänarna hjälper också till. Det finns två manliga tjänare och en kvinnlig i den gamles hushåll. Han har även en äldre ogift dotter som bor hos honom. Dottern heter Sara och är i medelåldern. Hon är mycket vacker. Hon har smaragdgröna ögon och långt sammetsvart hår som hon sättter upp i en hårknut på huvudet. Alla hjälper vi till med iordningställandet utom den gamle som är för gammal för dessa sysslor. Han sitter i sin snidade trästol och utdelar befallningar till de manliga tjänarna samt övervakar allt arbete i minsta detalj. Dottern befäller över den kvinnliga tjänarinnan. De hjälps åt med att tillaga påskamåltiden och att baka det osyrade brödet.

Strax efter skymningen anländer Mästaren med de övriga 10 lärjungarna. Mästaren hälsar mycket vördnadsfullt ”Obed den gamle” och välsignar honom och dottern. Därefter går han sakta och lugnt upp till den övre salen. Vi följer alla tysta efter. Judas påpekar att det står en kalk som tycktes vara av silver mitt på bordet, men Mästaren bara viftar bort hans kommentar med handen och bjuder oss alla att sätta oss till bords.

Jag sätter mig på Mästarens vänstra sida, som jag brukar. Jag är ju så ung jämfört med de andra bröderna. De har alla skägg och är visare än jag. De verkar tycka att jag bara är ett barn. Jag har ju inte fått någon skäggväxt än. De brukar retas med mig om det ibland. Annars är alla vänliga och stämningen är bra ibland oss.

Mästaren bjuder alla att börja äta. Vi samtalar alla glatt om diverse ting och om andliga frågor. Ibland talar

Petrus kloka ord till alla, ibland var det Mästaren som talade. Kvällen går och framåt midnatt har vi alla ätit och druckit oss nöjda. Vi sitter bara och småpratade med varandra, då Mästaren tar till orda :

- ”Jag har högeligen åstundat att äta detta påskalammet med eder, förrän mitt lidande begynner ; ty jag säger eder att jag icke skall fira denna högtid, förrän den kommer till fullbordan i Guds rike.”

Han tar kalken som står mitt på bordet, lyfter den med båda sina händer i ögonhöjd, tackade Gud och säger :

- ”Tagen detta och delen eder emellan ; ty jag säger eder att jag härefter icke, förrän Guds rike kommer, skall dricka av det som kommer från vinträdet”.

Sedan tar han ett bröd och tackade Gud och bryter det och ger åt oss och säger :

- ”Detta är Min lekamen, som varde utgiven för eder. Gören detta

till min åminnelse”.

Sammalunda tar han ock kalken och fyller den med rött vin och säger :

-” Denna kalk är det nya förbundet, i mitt blod, som varder utgjutet för eder. Gören detta till min åminnelse”.

Vi äter alla av brödet och dricker av vinet som Mästaren välsignat och delar ut till var och en av oss. Alla är tysta och vi känner en stor vördnad. Detta är något nytt. En ny ceremoni, instiftad av Mästaren, som fyller oss med en djup känsla, av sorg, allvar, livskraft, kärlek och mod. Vi är alla djupt rörda i vårt innersta.

Kvällen är gången. Mästaren bryter upp för att bege sig till Getsemane trädgård, där han skall be och meditera, om natten. Vi tackar alla ”Obed den gamle”, hans dotter och alla deras tjänare för deras gästfrihet, därefter följer vi Mästaren ut i natten.

Vi har alla ätit av Påskalammet.

S:t Mikael's församling:

Vid mässan den 15 februari ordinerades Krister Fast till subdiakon.

Från vänster: församlingens organist Björn Svensson, subdiakon Krister Fast, biskop Sten-Bertil, subdiakon Morgan Norman, ceremonimästare fader Evert Sundien och altartjänare Nappe Björnius Holmström

Samfundsstyrelsens brev till the General Episcopal Synod

Till alla medlemmar i GES

Samfundet LKK i Sverige har hållit årsmöte den 4 oktober 2003. Till årsmötet var inlämnat en motion gällande ställningstagande till huruvida samfundet skall kvarstå under den ordinarie episkopala synoden eller ansluta till den mera liberala Holländska utbrytningen. Det finns ett starkt önskemål i Sverige att inom LKK omfatta en mer human och ickediskriminerande attityd, bland annat gällande kvinnor i sakral tjänst och för homosexuellas lika rätt inom kyrkan. Det finns också ett önskemål om en ökad demokrati vad gäller beslutsfattande inom kyrkan.

Vi uppfattar att denna vår önskan om antidiskriminering och demokrati är i linje med den anda som idag genomsyrar och påverkar stora delar av världen både på det politiska och det andliga/religiösa planet. Dessutom uppfattar vi det vara i linje med LKKs anda. Vår kyrkas framväxt hade trots allt sin grund i tänkande människors olust inför en påstått ofelbar överhet. I liturgin står det ju också "the Liberal Catholic Church is a living Christian church which maintains that the form of religion should keep pace with human spiritual growth and enlightenment". Vi menar även att det är i linje med det kristna budskapet som talar om att vi är många och olika men ändå alla medlemmar i Kristi mystiska kropp, att Gud visar sig för oss i många olika skepnader men ändå är en och odelbar.

Emellertid eftersträvar vi enighet framför splittring. Årsmötets beslut blev att LKK i Sverige ska använda det kommande året dels till att ytterligare diskutera frågan i församlingarna, dels till att försöka nå enighet internationellt. Samfundets styrelse fick i uppdrag att tillsammans med clerikala synoden informera GES om situationen i Sverige. Vid nästa årsmöte med Samfundet LKK i Sverige, den 2 okt. 2004,

kommer frågan att tas upp på nytt. Vi hoppas innerligt, att vi då inte ska bli tvungna att lämna det internationella LKK. Det finns en stor risk att så blir fallet om vi inte ser tydliga tecken till förändring och vilja hos GES att verka för ordination av kvinnor och mot diskriminering vad gäller t.ex. kön eller sexuell läggning.

Vi håller det för sannolikt att det samhälle vi väljer att eller blir uppmanade att inkarnera i också

påverkar vår jordiska kropp och psyke. Därför bör skillnaderna i andligt hänseende mellan kvinna och man se olika ut i olika tidsåldrar och olika delar av världen. Det som var sant angående kvinnors och mäns möjlighet att härbärgera och förmedla energier då vår kyrka startade är antagligen inte sant idag. Kyrkan behöver därför förändras i takt med det omgivande samhället,

Forts sida 8

Vårsamling

Kristi Himmelfärdshelgen 2004 i Klintadal, Skåne

Torsdag 20/5:

Samling från kl 18
Kvällsfika
Completerium kl. 20

Fredag 21/5:

Frukost kl. 08-10
Mässa kl. 11
Lunch kl. 13

Nordiskt samarbete;

diskussion leds av Fr. Evert Sundien
Kaffe
Kvällsvard kl. 17.30
Läkegudstjänst kl. 19
Kvällsfika

Lördag 22/5:

Frukost kl. 08-10
Mässa kl. 11
Lunch kl. 13

Internationellt samarbete;

diskussion leds av Fr. Evert Sundien
Kaffe
Kvällsvard kl. 18
Sakramental Välsignelseandakt kl. 19.30
Kvällsfika
Samkväm

Söndag 23/5:

Frukost kl. 08-10
Mässa kl. 10 (OBS! tiden)
Avfärd

Deltagaravgiften 1050:- inkluderar logi oah samtliga måltider enligt ovan.

Anmälan sänds till Nappe Holmström, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden eller e-post: nappejanne@swipnet.se

Namn:

Adress:

Tel:

Vill dela rum med:

Vill gärna dela hus med:

Allergier och/eller annat av intresse för arrangörerna

Vegetarian Vegan Kosher Ringa in ev. alternativ

Anmälan är bindande efter att deltagarsavgiften 1050:- betalats in till Samfundets postgiro 21628-3 senast den 1 maj 2004.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08 33 20 06, 070-660 42 69

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Ansvarig församlingspräst: fader Jonas Anundi, Hauptvägen 13, 723 58 Farsta, tel. 070-464 90 34

Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Övre Slottsgatan 11, 753 12 Uppsala, tel 018-14 87 57, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

GÄVLE

Sofia kyrkogrupp
c/o Arvo Eriksson, Järvstakroken 2,
805 92 Gävle, tel 026-805 92

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Iréne Edén, Välljärnsgratan 52,
724 73 Västerås, tel 021-30 02 31
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm
Pg 37 48 15-9.

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81.

Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 2-2004 är den 25 maj 2004.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Samfundets brev

Forts från sida 7

utan att vi därför tappar bort grunden för vår tro.

Vi har stor respekt för att människor och länder är olika men detta bör inte vara ett hinder för samarbete. Därför tror vi att en lösning skulle kunna vara ett utökat självstyre för regionerna, med möjlighet för varje regionalbiskop att i samarbete med medlemmarna, inklusive clerikala synoden, bestämma om vilka vigningar som kan komma i fråga.

Styrelsen för Samfundet LKK i Sverige

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan50 kronor

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191. Du kan också beställa via LKK:s hemsida

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1